

6 Aroma de Déu

El sentit de l'olfacte és el germà petit de la família dels sentits. Sembla que la vista, el tacte o el gust li passin al davant perquè deixen en nosaltres un major impacte.

Però, si pares atenció, descobriràs com una simple olor pot arribar a transformar de dalt a baix la informació que et donaven els altres sentits. Per exemple, per molt rústec que ens semblés un corral, l'olor a fenc ens el pot fer ben agradable.

El sentit de l'olfacte és, doncs, el sentit de l'inesperat i per això pot ser el sentit de la irrupció de Déu en la nostra vida.

Per a pregar a través de l'olfacte, et proposo fer-te conscient dels sentiments que acostumem a atribuir a l'encontre amb Déu: saber-se fill, la comunicació reeixida, la confiança, la protecció...

Aquests sentiments els vam experimentar per primera vegada de molt petits, quan el sentit de l'olfacte era el més desenvolupat dels nostres receptors. En el nostre cervell vam desar una forta imatge olfactiva de la tendresa, de la seguretat, de l'amor, en definitiva.

Com diu el salm: *Jo em mantinc en pau, tinc l'ànima serena. Com un nen a la falda de la mare, així se sent la meva ànima.*(Sl 131,2).

Respira, olora, imagina i prega al teu Pare que és en els llocs més amagats.

Extret d'Aprenere a pregar, un espai per iniciar l'aventura interior. Escrit per David Guindulain.